

er, som enhver, der kender dem, vil vide, fuldkommen middelalderlige, og samtidig vil enhver, der blot ser paa Jyllandskortet, kunne se, hvilken uhyre Fordel for Forbindelsen mellem Salling, saavel som ogsaa de sydligere liggende Dele af Jylland, med Himmerland og Aalborg der vil være forbundet med en direkte Forbindelse over Hvalpsund. Man ser ogsaa hen til, at der nu er truffet endelig Ordning med Hensyn til alle de andre Overfartssteder ved Limfjorden, idet Staten har overtaget dem, og derfor har nu de interesserede Sogne i Salling indsendt et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder og anmodet det om at tage under Overvejelse at etablere en Forbedring af Overfartsforholdene ved Hvalpsund paa en saadan Maade, at der kommer et Færgeanlæg, der kan optage den almindelige Landevejstrafik, og man henleder i Andragendet Opmærksomheden paa, at det vilde være naturligt, om denne Færgeforbindelse blev overtaget og forvaltet af Postvæsenet.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at det ikke er første Gang, denne Tanke er fremme. Under Jernbanesagens Behandling i 1918 udtalte den daværende Trafikminister i Landstinget den 18. Marts, „at det har vist sig, at vi i Postvæsenet i Virkeligheden har et ganske brugbart Organ til at overtage denne Drift, hvor der ikke er Tale om direkte Tilknytning til Statsbanerne.“ Og allerede paa et tidligere Tidspunkt, nemlig i en Skrivelse af 11. Oktober 1916, skriver Generaldirektoratet for Postvæsenet til Trafikministeriet følgende: „Skulde Jernbanepleanerne i Salling imidlertid blive opgivet i hvert Fald foreløbig, og der derefter kun bliver Tale om Opretholdelse af den gennemgaaende Forbindelse ved en Automobilforbindelse til Færgestedet paa Salling-Siden, kunde der formentlig blive Spørgsmaal om at lade Postvæsenet overtage og forbedre denne Overfart“.

Jeg skal tilføje, at det Andragende, der er indsendt af de interesserede Kommuner i Salling, har faaet Tilslutning i et Andragende, som enten er indsendt eller vil blive indsendt fra de interesserede Parter paa Himmerland-Siden. Forholdet er ganske vist det, at man i Himmerland, paa Hvalpsund-Siden, har en særlig Interesse, nemlig den, at der samtidig med Etableringen af en Færgeforbindelse bliver anlagt en Fiskerihavn. Men der vilde ikke være noget i Vejen for, at der ved en særlig Forhandling med de paagældende Kredse kunde tilvejebringes en Ordning

af denne Karakter. Derfor fremkommer de Udtalelser, jeg nu har tilladt mig at fremsætte, da ogsaa som Udtryk for Ønsker paa begge Sider af Sundet, og jeg kan tilføje, at den Rigsdagsmand, der repræsenterer disse Egne i Himmerland, det ærede Medlem Hr. Lillelund, som for Tiden er syg, er ganske enig med mig i disse Udtalelser.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Trafikminister, om han under denne Finanslovbehandling vil kunne give Befolkningen Tilsagn om, at denne Sag vil blive behandlet fra Ministeriets Side med al mulig Velvillie, og om han vil kunne give Tilslutning til, at denne Sag nu endelig ordnes i Overensstemmelse med de Andragender, som er indsendt til Ministeriet. Det er klart, at der her vil opstaa en Række praktiske Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Anlæggets Størrelse, Spørgsmaalet om, i hvilken Grad det skal tjene andre Interesser, Fiskeriinteresser, og i hvilken Grad det skulde være muligt for Salling-Siden at give Adgang til, at ogsaa Sejlskibe kan lægge til. Men det er alt sammen Spørgsmaal, som let vilde kunne løses ved en direkte Forhandling med de interesserede Egne, og disse er da ogsaa indforstaaede med, at de sørger for, at der fremkommer et samlet Organ, som man fra Ministeriets Side vil kunne forhandle med.

Med Hensyn til Statens Bidrag til et saadant Færgeanlæg maa jeg minde om, hvad jeg sagde før, at det Færgeanlæg, der var tænkt som Tilknytning til Banen i Salling, byggede paa, at der fra Befolkningens Side skulde ydes $\frac{1}{4}$ af Anlægssummen. Jeg skulde tro, at der kunde være Tale om en noget anden Ordning nu. Ministeriet maa jo erindre, at man ved dette mindre Anlæg vil spare mange Penge i Modsætning til, hvad der vilde være Tilfældet, hvis det store Færgeanlæg kom, og jeg vil ogsaa gerne til Slut have Lov til at sige, at man maa betragte Overfarten ved Hvalpsund som en Forbedring af en almindelig Færdselsaare, der ikke er af Interesse for de nærmest liggende Egne alene, men for langt større Dele af Jylland.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Jeg henleder Tingets Opmærksomhed paa, at der i næste Uge foruden de sædvanlige Dagmøder ogsaa vil blive afholdt Aftenmøder, og at disse allerede vil tage deres Begyndelse paa Mandag.